

CRAC de la setmana: Belén Fabra

"T'EXPLICARÉ EL QUE, FINS ARA, ERA UN SECRET..."

Isabel Carrasco

Belén Fabra Homedes, actriu tortosina, que tot i la seva joventut, ha interpretat diferents personatges tant al cinema com a la televisió (Val en Diari d'una ninfomana, Paula a la sèrie "Gran Reserva", Elvira a «Cuéntame»...). Va ser nominada pel Premi Gaudí a la millor interpretació femenina principal pel seu paper a *Diari d'una ninfomana*. És una dona molt propera, treballadora, lluitadora, de somriure fàcil, cordial i senzilla.

Més Ebre: L'obra Plataforma, de la novel·la de Michel Houellebecq basada sobre el turisme sexual i la polèmica que gira envers el món islàmic va ser el teu primer èxit. Nominada a 11 Premis Max de Teatre l'any 2008, entre ells al de millor actriu. Com et vas sentir com a dona en aquesta interpretació?

Belén Fabra: Afortunada i agraïda per tenir un espai on "criar". Aquest personatge el sentia com un crit de llibertat, amb el que canalitzava la ràbia i la impotència que provoca ser conscient d'alguns comportaments humans. I si et vas sentir com a dona en aquesta interpretació?

Belén Fabra: Afortunada i agraïda per tenir un espai on "criar". Aquest personatge el sentia com un crit de llibertat, amb el que canalitzava la ràbia i la impotència que provoca ser conscient d'alguns comportaments humans. I si et fes ara, encara "criaria" més fort, perquè crec que el ser humà segueix, com a mínim, igual de tarat. No puc entendre el grau de perversió al que arriben certs individus.

ME: En aquesta obra vas treballar amb Juan Echanove i ara, a la sèrie "Cuéntame" us heu retrobat. Casualitat?

BF: Justament amb ell no he coincidit en el rodatge i m'hauria fet molta il·lusió perquè ja fa temps que no ens veiem. A part de ser un actor al qual admiro, li tinc una gran estima.

ME: *Diari d'una ninfomana.*

No creus que el cartell publicitari va ser més polèmic que la pel·li?

BF: Totalment.

ME: Parlem del teu personatge, Val, basat en la novel·la homònima de Valérie Tasso, *Diari d'una ninfomana* (Plaza i Janés 2003), que s'ha traduït a més de 15 llengües i ha estat un best-seller en més de 10 països aconseguint el mig milió de còpies venudes a tot el món. Actualment, Valérie és Doctora en Sexologia, escriu llibres, és investigadora i conferenciant.

Tu vas interpretar el paper de Val, la protagonista.

Vas tenir l'oportunitat de conèixer a Valérie Tasso?

BF: Sí, i tant! De fet, surt a la pel·lícula, amb una col·laboració breu però molt especial. I a més, ens va ajudar molt. Els primers dies de rodatge va estar molt present; sabíem que si la necessitàvem, estava allà. I abans de començar a rodar, vam compartir dinars, sopars, xerrades... I després, tota la promoció. Per mi, sempre serà una persona molt especial.

ME: Com va ser treballar amb la filla de "Charlot", Geraldine Chaplin i Àngela Molina? Dones allà. I abans de començar a rodar, vam compartir dinars, sopars, xerrades... I després, tota la promoció. Per mi, sempre serà una persona molt especial.

ME: Com va ser treballar amb la filla de "Charlot", Geraldine Chaplin i Àngela Molina? Dones molt diferents, no?

BF: De Geraldine Chaplin què puc dir... Té a la mirada l'essència d'un home que ha deixat una petjada tan gran... i ella ho porta amb una humilitat igual de gran. Va ser un honor treballar amb ella. L'Àngela Molina és carisma pur! És un animal salvatge però inofensiu, preciós i carinyós.

ME: Que opines del "boom" que ha provocat 50 ombres de Grey?

BF: No l'he llegit i no he vist la pel·lícula, així que no puc opinar gaire.

ME: Podem dir que totes les

FOTO: PACO NAVARRO

dones que has interpretat fins ara s'enamoren de la persona equivocada?

BF: Potser són els personatges que interpreto els que, sovint, estan una mica equivocats. I si a això li sumem que pel camí es creuen amb algun

dones que has interpretat fins ara s'enamoren de la persona equivocada?

BF: Potser són els personatges que interpreto els que, sovint, estan una mica equivocats. I si a això li sumem que pel camí es creuen amb algun

passa.

ME: Vas estar nominada al Gaudí 2009. Tu com actriu principal i Vicky Cristina Barcelona de Woody Allen amb la Penelope Cruz, Scarlett Johansson i Bardem, com a millor pel·lícula de parla no catalana.

Que vas sentir?

BF: La veritat és que no ho recordava... Si Woody Allen hagués vingut a la gala, segur que no ho hauria oblidat.

ME: El teu personatge de Paula a la sèrie "Gran Reserva", que me'n pots dir?

BF: Que li hagués dit quatre coses jo a ella per fer-la reaccionar. Va patir molt, però és que qualsevol que estava al costat dels Cortázar acabava patint el seu karma. Fins i tot quan no tenia el vincle de la filla, va seguir "encadenada" a

BF: Que li hagués dit quatre coses jo a ella per fer-la reaccionar. Va patir molt, però és que qualsevol que estava al costat dels Cortázar acabava patint el seu karma. Fins i tot quan no tenia el vincle de la filla, va seguir "encadenada" a

ME: La sèrie "Gran Reserva" parla l'el món del vi. Ja saps que al nostre territori en tenim i molt bons!

La sèrie es va rodar a la Rioja, no? Que has après del món de la viticultura?

BF: I tan bons! Ara valoro més el ritual de disfrutar d'un bon vi. I gràcies a l'oportunitat de fer el pregó de la Festa del vi de Gandesa, vaig descobrir la riquesa dels vins que tenim al costat de casa, uns vins exquisits i sorprenents.

ME: Elvira a la sèrie "Cuéntame", un altre arquetip

de dona, no?

BF: He disfrutat especialment amb aquest personatge, tot i la brevetat. L'anava descobrint cada cop més complexa, amb certa dependència malgrat l'aparent llibertat. Això, per mi, la feia molt interessant, i odiosa també. Un personatge desencantat, que s'estima poc...

ME: Dona dominant, submissa, conformista. Com et catalogues?

BF: Lluitadora.

ME: Ara vius a Girona. Què trobes a faltar d'aquestes Terres?

BF: Les persones que estimo, que són moltes. A la meua mare, per exemple, una gran dona de qui aprenc cada dia tot i la distància.

ME: Parles l'anglès amb fluïdesa, per quan el «Gran Salt»?

BF: Tinc moltes ganes de viatjar i treballar en anglès... de fet, en breu rodaré un curtmetratge en aquest idioma. De tant en tant arriba alguna prova per produccions internacionals.

ME: Amb quin director/a t'agradaria treballar?

BF: Amb el rus Andrey Svagintsev.

ME: Un referent d'actriu i actor **BF:** Amy Adams em sembla una magnífica actriu.

prova per produccions internacionals.

ME: Amb quin director/a t'agradaria treballar?

BF: Amb el rus Andrey Svagintsev.

ME: Un referent d'actriu i actor **BF:** Amy Adams em sembla una magnífica actriu.

ME: Quin és el paper de la teua vida?

BF: M'agradaria fer Fedra algun dia, per exemple.

ME: Comèdia, ficció, drama...?

BF: Em solen donar papers bastant dramàtics, però la comèdia m'agrada molt també, és un bàlsam.

ME: Com se supera el pudor davant la càmera?

BF: Depèn de cada moment, però en els rodatges t'ho posen molt fàcil normalment. Si treballes amb gent professional, no hi ha cap problema.

ME: El teatre, una de les teves

passions. Projectes?

BF: Doncs t'explicaré el que, fins ara, era un secret... Estic començant a assajar un monòleg meravellós. Madame Bovary. Una adaptació en la què el director Àngel Alonso, ha estat molt temps treballant, i com no, el dirigirà ell. Feia molt que no sentia tanta excitació per un projecte, un gran repte. Ja està sent un viatge meravellós només començar.

ME: Madame Bovary, un altre prototip de dona: infelicitat casada, apassionada de novel·les romàntiques que vol viure aquestes fantasies en carn pròpia, no? Quin drama! Un magnífic personatge per interpretar.

BF: Una meravella! Un personatge tan ric i universal! Una obra mestra, que dibuixa com poques la passió, el desig, l'ansia de llibertat... Li vaig preguntar a l'Àngel Alonso, què era el que l'atreia tant d'aquesta novel·la fins a un punt quasi obsessiu; la seva resposta: "un intent d'entendre la dona". I després de viatjar a través de la preciosa adaptació que ha fet de l'immens text de Flaubert, jo diria que, si no ha entès la complexitat que mou l'ànima d'aquesta dona tan

ta novel·la fins a un punt quasi obsessiu; la seva resposta: "un intent d'entendre la dona". I després de viatjar a través de la preciosa adaptació que ha fet de l'immens text de Flaubert, jo diria que, si no ha entès la complexitat que mou l'ànima d'aquesta dona tan

actual, ho dissimula molt bé.

ME: En què comuniques millor? Amb la mirada o la veu?

BF: La veu de vegades fa trampes, fins i tot quan no volem, però també pot ser una gran arma. La mirada no enganya, però de tant en tant s'amaga... Tot té el seu què.

ME: A l'hora de fer-te invisible que prefereixes: paraigües, tovallola o lençol?

BF: Crec que tapar-se seria poc efectiu per desaparèixer.

ME: A l'hora d'interpretar que prefereixes: una llàgrima, un somriure o un sospir?

BF: Els tres junts prometen...